

ПРИМІТКИ ДО РІЧНОЇ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ за 2018 рік

ПОВНОГО ТОВАРИСТВА «БОЙКО І КОМПАНІЯ «ЛОМБАРД «ІРБІС». (надалі – «Товариство»)

I. Загальні відомості про Товариство.

Назва Товариства:

повна: **ПОВНЕ ТОВАРИСТВО «БОЙКО І КОМПАНІЯ «ЛОМБАРД «ІРБІС»**

скорочена: **ПТ «ЛОМБАРД «ІРБІС»**

Місцезнаходження Товариства: вулиця ДВАДЦЯТЬ ТРЕТЬОГО СЕРПНЯ, буд.2, к.1, м. ХАРКІВ, ХАРКІВСЬКА обл., 61072.

Товариство має відділення в межах Харкова та Харківської області.

Основний вид діяльності за КВЕД-2010: 64.92 Інші види кредитування

Середня кількість працівників станом на «31» грудня 2018 року склала 20 осіб.

Товариство діє відповідно до чинного законодавства України.

Предметом діяльності Товариства є здійснення виключного виду діяльності – ломбардної діяльності шляхом надання на власний ризик фінансових кредитів фізичним особам за рахунок власних коштів під заставу майна на визначений строк і під процент та надання супутніх послуг, які є передумовою або умовою надання фінансових кредитів. Компанія безпосередньо здійснює такий основний вид фінансово-господарської діяльності – інші види кредитування.

- надання коштів у позику, в тому числі і на умовах фінансового кредиту.

Валютою звітності є гривня. Звітність подано в тисячах гривень без десяткових знаків.

Фінансова звітність Товариства на «31» грудня 2018 року була підготовлена у відповідності до Міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ). Підготовка фінансової звітності відповідно до МСФЗ вимагає від керівництва Товариства - надання оцінок та припущень, що впливають на наведені в звітності суми активів та зобов'язань Товариства; розкриття умовних активів та зобов'язань станом на звітну дату і наведені у звітності суми доходів і витрат за звітний період. Фактичні результати можуть несуттєво відрізнятися від таких оцінок. При застосуванні облікової політики керівництво Товариства застосовувало власний розсуд.

У своїй обліковій політиці на 2018 рік керівництво керується принципами бухгалтерського обліку, які базуються на чинному законодавстві України; нормативно-правовими актами Національної комісії, що здійснює регулювання у сфері ринків фінансових послуг; Міжнародними стандартами фінансової звітності та тлумаченнями.

II. Економічне становище, у якому Товариство проводить свою діяльність.

Стабільність української економіки багато в чому залежить від початих реформ і досягнень, а також від ефективності економічних і фінансових заходів, що вживаються урядом країни.

Керівництво Товариства не може передбачити всі тенденції, які можуть впливати на галузі економіки, а також те, який вплив (за наявності такого) вони можуть надати на майбутній фінансовий стан Товариства. Керівництво Товариства впевнене, що воно вживає всі необхідні заходи для забезпечення стабільної діяльності та розвитку Товариства.

Товариство функціонує і буде вести операції в прогностному майбутньому.

III. Основи підготовки фінансової звітності.

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірного подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за рік, що закінчився «31» грудня 2018 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на «01» січня 2019 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на «01» січня 2019 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності.

Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово - господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з «01» січня 2018 року по «31» грудня 2018 року.

Склад фінансової звітності:

Форма № 1 Баланс (Звіт про фінансовий стан).

Форма № 2 Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід).

Форма № 3 Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом).

Форма № 4 Звіт про власний капітал

Письмові Примітки до річної фінансової звітності.

IV. Основні принципи облікової політики.

1. Фінансові інструменти – основні терміни оцінки.

Фінансові інструменти обліковуються за справедливою вартістю.

Справедлива вартість – це сума, на яку можна обміняти актив або за допомогою якої можна врегулювати зобов'язання під час здійснення угоди на загальних умовах між добре обізнаними, незалежними сторонами, які діють на добровільній основі. Справедлива вартість являє собою поточну ціну попиту для фінансових активів та ціну пропозиції для фінансових зобов'язань, що котуються на активному ринку.

Первісне визначення фінансових інструментів. Всі фінансові інструменти, що оцінюються за справедливою вартістю. Всі інші фінансові інструменти первісно визначаються за справедливою вартістю плюс витрати за проведення операції. Справедливу вартість при первісному визнанні найкраще підтверджує ціна операції. Прибуток або збиток при первісному визнанні виникає лише тоді, коли є різниця між

справедливою вартістю та ціною операції, яку можуть підтвердити існуючі поточні ринкові операції з такими ж інструментами або методи оцінки, для яких використовується тільки відкрита ринкова інформація.

Всі операції із придбання та продажу фінансових активів, що передбачають поставку протягом періоду, визначеного законодавством або традиціями ринку, визначаються на дату здійснення угоди, тобто на дату, коли Товариство зобов'язується придбати або продати фінансовий актив. Всі інші операції з придбання фінансових інструментів визначаються тоді, коли суб'єкт господарської діяльності стає стороною договору щодо придбання фінансового інструмента.

Припинення визнання фінансових активів. Товариство припиняє визнання фінансових активів, коли (а) активи погашені або права на грошові потоки від них іншим чином закінчилися або (б) коли Товариство передало права на грошові потоки від фінансових активів або уклало угоду щодо передачі, і при цьому (І) також передало, в основному, всі ризики та вигоди володіння активом або (ІІ) не передало і не зберігало, а в основному, всі ризики та вигоди володіння, але не зберегло контроль. Контроль зберігається, коли контрагент не має практичної можливості повністю продати актив незв'язаній стороні, не накладаючи при цьому обмежень на продаж.

2. Грошові кошти та їх еквіваленти.

Грошові кошти та їх еквіваленти включають готівкові кошти, кошти на рахунках у банках та короткострокові високоліквідні фінансові інвестиції з первісним строком розміщення до 3 місяців, які вільно конвертуються у певні суми грошових коштів і які характеризуються незначним ризиком зміни вартості.

3. Дебіторська заборгованість та передплата.

Дебіторська заборгованість обліковується за принципом нарахування і відображається за амортизованою вартістю. Дебіторська заборгованість визначається в разі виникнення юридичного права на отримання платежу з договором. Передплата визнається на дату платежу та відображається у звіті про сукупні доходи після надання послуг.

Якщо у Товариства існує об'єктивне свідчення того, що дебіторська заборгованість і передплата не будуть відшкодовані, Товариство може створювати відповідний резерв на зменшення та зменшує чисту балансову вартість дебіторської заборгованості й передплати до вартості їх відшкодування. Знецінення відображається у звіті про сукупні доходи, Товариство збирає об'єктивні свідчення щодо знецінення дебіторської заборгованості та передплат по діяльності ломбарду.

Товариство аналізує дебіторську заборгованість і передплати на предмет зменшення щоквартально окремо по кожному контрагенту. У залежності від умов договорів, строків і сум грошових коштів, отриманих в ході погашення зазначених сум, Товариство може створювати резерв на знецінення по кожному боржнику.

Дебіторська заборгованість по капітальних вкладеннях і розрахунках з іншими фізичними та юридичними особами підлягає оцінці відповідно до вимог МСФЗ.

Списання сумнівної дебіторської заборгованості проводиться за рахунок сформованого страхового резерву сумнівних боргів, у разі його створення (у випадках дебіторської заборгованості по якій резерв не формується - на рахунок прибутків і збитків).

Товариство може формувати страховий резерв за всіма видами кредитних операцій згідно із законодавством, включаючи нараховані за цими всіма операціями проценти.

Якщо відшкодування активу менше його балансової вартості, балансова вартість активу зменшується до його очікуваного відшкодування. Таке зменшення є збитком від

зменшення корисності. Якщо сума очікуваного відшкодування більше балансової, то збиток від знецінення коригується в межах його накопиченої суми.

4. Основні засоби.

До основних засобів відносять матеріальні активи, які підприємство утримує з метою використання їх у процесі виробництва або для адміністративних цілей, які, як очікується, використовуватимуться протягом більше ніж одного періоду п. 6 МСБО (IAS) 16 «Основні засоби».

При визнанні основних засобів враховувати період використання об'єкта. У фінансовій звітності Товариства відображається вартість активів, терміном служби яких більше 1 року.

Об'єкт основних засобів, який відповідає критеріям визнання активу, оцінювати за його собівартістю.

Собівартість об'єкта основних засобів складається з:

- ціни його придбання, включаючи імпортні мита та невідшкодовані податки на придбання після вирахування торговельних знижок та цінових знижок;
- будь-яких витрат, які безпосередньо пов'язані з доставкою активу до місця розташування та приведення його в стан, необхідний для експлуатації у спосіб, визначений управлінським персоналом;
- первісної попередньої оцінки витрат на демонтаж, переміщення об'єкта та відновлення території, на якій він розташований, зобов'язання за якими бере підприємство або коли купує цей об'єкт, або коли використовує його протягом певного періоду з метою, яка відрізняється від виробництва готової продукції протягом цього періоду.

Собівартість активу, створеного власними силами, визначати з використанням тих самих принципів, як і для придбаного активу.

Використовувати наступні групи обліку основних засобів

1. Будинки та споруди рахунок - 103;
2. Машини та обладнання рахунок -104
3. Інструменти прилади та інвентар рахунок -106
4. Інші основні засоби рахунок -109

При складанні фінансової звітності за МСФЗ ліквідаційна вартість основних засобів визнається рівною нулю. Ліквідаційна вартість активу - це передбачувана сума, яку підприємство отримало б на даний момент від реалізації об'єкту основних засобів після вирахування очікуваних витрат на вибуття, якби даний актив вже досяг того віку і стану, в якому, імовірно, він знаходиться в кінці свого терміну корисного використання.

Обладнання та інші основні засоби обліковуються за первісною вартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та резерву на знецінення, якщо необхідно.

Витрати на ремонт (поточний, капітальний, що не капіталізується) та технічне обслуговування списувати на витрати того звітного періоду, в якому вони виникають. Вартість заміни значних компонентів обладнання та інших основних засобів капіталізується, а компоненти, що були замінені, списуються.

На кінець кожного звітного періоду керівництво оцінює наявність ознак знецінення обладнання та інших основних засобів. Якщо такі ознаки знецінення існують, керівництво Товариства оцінює відшкодовану суму, яка дорівнює справедливій вартості активу мінус витрати на продаж або вартості його використання, в залежності від того, яка з них вища. Балансова вартість активу зменшується до суми його очікуваного відшкодування, а збиток від знецінення визначається у складі прибутку чи збитку за рік. Збиток від знецінення активу, визнаний у попередніх періодах, сторнується, якщо відбулися зміни в розрахунках, що застосовувалися для визначення вартості використання активу або його справедливої вартості мінус витрати на продаж.

Для визначення, чи зменшилася корисність об'єктів основних засобів, застосовувати МСБО 36 «Зменшення корисності активів».

Визнання об'єкта основних засобів припиняти у разі його вибуття і коли не очікується майбутніх економічних вигід від його використання або вибуття.

При ухваленні рішення про продаж об'єкта основних засобів кваліфікувати та обліковувати їх як утримувані для продажу відповідно до МСФЗ 5 «Непоточні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність».

Прибуток або збиток, який виникає від припинення визнання об'єкта основних засобів, визнавати як різницю між чистими надходженнями від його продажу або ліквідації та балансовою вартістю об'єкта.

У разі вибуття основного засобу раніше передбачуваного терміну корисного функціонування, залишкову вартість не придатного для подальшої експлуатації основного засобу відносять на витрати з вибуття на підставі прийнятого керівництвом Товариства рішення. Реалізація основних засобів, не придатних для використання в діяльності Товариства, результат від реалізації яких буде збитковим, провадиться на підставі рішення керівництва Товариства.

Амортизацію визначати як систематичний розподіл суми вартості об'єкта основних засобів, що амортизується, протягом строку його корисної експлуатації, тобто періоду протягом якого він буде придатним для використання згідно окремого протоколу постійно діючої експертної технічної комісії.

Амортизацію об'єкту основного засобу починати, коли він стає придатним для використання, тобто коли він доставлений до місця розташування та приведений у стан, у якому він придатний до експлуатації. На період тимчасового виведення об'єктів основних засобів на капітальний ремонт та інших випадків вибуття з активного використання, нарахування амортизації не припиняти. Нарухування амортизації розпочинати з 1-го числа місяця, що настає за місяцем введення об'єкта в експлуатацію, а припиняти з 1-го числа місяця, наступного за місяцем вибуття.

Ліквідаційну вартість об'єктів основних засобів вважати несуттєвою, тобто вважати рівною нулю.

Амортизація устаткування й інших основних засобів розраховується лінійним методом для розподілу їх первісної вартості до ліквідаційної вартості протягом строку їх експлуатації за такими нормами:

ОЗ	Строки експлуатації, місяців
1.Будинки та споруди рахунок	-103; 240
2.Машини та обладнання рахунок	-104 24 - 48
3.Інструменти прилади та інвентар рахунок	-106 24 - 48
4. Інші основні засоби рахунок	-109 24 - 48

На кінець кожного фінансового року переглядати строки корисної експлуатації основних засобів, якщо очікування відрізняються від попередніх оцінок. При їх зміні відображати як зміну в обліковій оцінці відповідно до МСБО 8.

5. Нематеріальні активи

Нематеріальний актив - немонетарний актив, який не має фізичної субстанції та може бути ідентифікований.

Для цілей формування фінансової звітності виділяти наступні групи нематеріальних активів:

- програма для ломбарду (рахунок – 127);

Відображати в балансі нематеріальні активи, якщо вони відповідають критеріям: існує ймовірність отримання майбутніх економічних вигід від активу протягом строку корисної експлуатації активу, та собівартість активу можна достовірно оцінити.

Нематеріальний актив первісно оцінювати за собівартістю.

Собівартість нематеріального активу визначати з урахуванням способу отримання, які передбачені МСБО 38. Ціна придбаного нематеріального активу визначається як і визнання активу, нараховувати резерв на знецінення аналогічно як і по основних засобах.

Застосовувати модель собівартості оцінки на кінець фінансового року нематеріальних активів, тобто відображати за їх собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності.

Нематеріальний актив з визначеним строком корисної експлуатації амортизується згідно протоколу постійної діючої експертної комісії.

Нарахування амортизації нематеріального активу здійснюється на систематичній основі, починається з моменту, коли його стан дозволяє здійснити експлуатацію.

Використовувати прямолінійний метод амортизації, ліквідаційну вартість нематеріального активу з визначеним строком корисної експлуатації приймати за нуль.

Переглядати щорічно на кінець фінансового року період і метод амортизації нематеріального активу з визначеним строком корисної експлуатації. Якщо очікуваний строк корисної експлуатації активу відрізняється від попередніх оцінок, то період амортизації змінювати. Якщо відбулася зміна в очікуваній формі споживання майбутніх економічних вигід, утілених в активі, метод амортизації змінити для відображення зміненої форми. Такі зміни обліковувати як зміни в облікових оцінках згідно з МСБО 8.

Не амортизувати нематеріальні активи з невизначеним строком корисної експлуатації, а саме; безстрокові ліцензії.

Перевіряти щорічно зменшення корисності нематеріальних активів згідно з МСБО 36.

Визнання нематеріального активу припиняється в разі його вибуття або якщо від його використання або вибуття не очікується майбутні економічні вигоди.

Після списання нематеріальних активів їхня первісна вартість, разом з відповідними сумами накопиченої амортизації, вилучаються з облікових запасів.

6. Кредитні операції

Кредити поділяються за

- Строками:
 - короткострокові;
 - середньострокові;
 - довгострокові.
- Цільовим призначенням :
 - споживчі;
 - інші.

Погашення заборгованості за кредитами проводиться за рахунок наступних джерел:

- грошових коштів, що надійшли від позичальника;
- коштів, отриманих від реалізації майна, що надійшло під володіння Товариства в якості заставленого майна. (ЗУ «Про заставу» ст. 19-20)

Товариство набуває право задовольнити свої вимоги шляхом звернення стягнення на предмет застави в разі, якщо в момент настання терміну виконання зобов'язання, забезпеченого заставою, воно не буде виконано. За рахунок заставленого майна Товариство має право задовольнити свої вимоги в повному обсязі, що визначаються на момент фактичного задоволення, включаючи проценти. У разі, коли суми, вирученої від реалізації предмета застави, недостатньо для повного задоволення вимог - списання кредитів, відсотків, комісії і додаткових витрат по них проводиться за рахунок сформованого резерву на втрати за кредитами.

7. Запаси

Запаси - це активи, які утримуються для продажу у звичайному ході бізнесу, перебувають у процесі виробництва для такого продажу та існують у формі основних чи допоміжних матеріалів для споживання у виробничому процесі або при наданні послуг.

Запаси визнавати активами, якщо існує ймовірність отримання економічних вигод від їхнього використання в майбутньому та їхня вартість може бути достовірно оцінена.

Первісною оцінкою придбаних або вироблених запасів є їх собівартість, яка включає всі витрати на придбання, витрати на переробку та інші витрати, понесені під час доставки запасів до їх теперішнього місцезнаходження та приведення їх у теперішній стан.

До витрат на придбання запасів включати: ціну придбання відповідно до договорів постачальників, ввізне мито та інші податки (окрім тих, що згодом відшкодовуються податковими органами), а також витрати на транспортування, навантаження і розвантаження та інші витрати, безпосередньо пов'язані з придбанням матеріалів та послуг. У вартість запасів включати й інші витрати, якщо тільки вони понесені при доставці виробничих запасів, товарів до їх теперішнього місцезнаходження та приведенням цих запасів у стан, придатних для використання в належних цілях.

Товарно-матеріальні запаси відображаються в Звіті про фінансовий стан за вартістю придбання. В поточному обліку ТМЦ відображаються в кількісному та вартісному вираженні. Облік ТМЦ ведеться в розрізі матеріально-відповідальних осіб.

При вибутті запасів використовувати метод ідентифікованої собівартості.

Малоцінні швидкозношувані предмети з нетривалим строком експлуатації та незначною вартістю списувати з балансу в момент передачі в експлуатацію зі збереженням оперативного контролю фізичної наявності та вартості протягом терміну служби.

Запаси оцінювати за меншою з таких двох величин: собівартість та чиста вартість реалізації.

8. Операційна оренда

Оренда - це угода, згідно з якою орендодавець передає орендареві в обмін на платіж або ряд платежів право користування активом протягом погодженого періоду часу.

Оренда поділяється на фінансову та операційну. Фінансова оренда - це оренда, за якою передаються в основному всі ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив. Право власності може з часом передаватися або не передаватися. Операційна оренда - це будь-яка оренда, крім фінансової.

Класифікація оренди здійснюється на її початку на спільній для обох сторін угоді про оренду. Оренда класифікується як фінансова оренда, якщо вона передає в основному всі ризики та винагороди щодо володіння. Оренда класифікується як операційна оренда, якщо вона не передає в основному всі ризики та винагороди щодо володіння. За формою та умовами угоди можуть значно відрізнятися одна від одної. Чи є оренда фінансовою, чи операційною орендою, залежить від сутності операції, а не від форми контракту. Для визначення сутності угоди оцінювати всі її аспекти та наслідки, особливу увагу приділяти тим аспектам та наслідкам, які мають економічний результат.

Витрати від операційної оренди визнавати в складі витрат на прямолінійній основі протягом строку оренди.

9. Доходи і витрати

Процентні доходи та витрати враховуються для всіх боргових інструментів за принципом нарахування із застосуванням методу ефективної ставки відсотка. Цей метод включає до складу процентних доходів і витрат та розносить на весь період дії усі комісії, які сплачуються або одержуються учасниками контракту, які є невід'ємною частиною ефективної ставки відсотка, витрати на проведення операції, а також усі інші

премії та дисконти.

Під доходом, тут і далі по тексту, розуміється валове надходження економічних вигод протягом певного періоду, що виникає в ході звичайної діяльності підприємства, коли власний капітал зростає в результаті цього надходження, а не в результаті внесків учасників капіталу (МСБО (IAS) 18 «Дохід»).

Дохід, виникає в результаті таких операцій і подій:

- а) продаж товарів;
- б) надання послуг;
- в) використання активів суб'єкта господарювання іншими сторонами, результатом чого є відсотки, роялті та дивіденди - депозити.

Всі доходи Товариства можна розділити на:

- відсоткові доходи;
- доходи, що не відносяться до відсоткових.

Дохід вимірюється за справедливою ринковою вартістю, яка встановлюється за кредитними та іншими договорами між Товариством, з одного боку, і кредиторами отримавши ми кредит під з іншого боку.

Дохід від надання фінансових послуг визнається тільки при наявності ймовірності того, що економічні вигоди, пов'язані з операцією, надійдуть до Товариства. У деяких випадках така ймовірність може бути відсутньою доти, поки не отримано відшкодування або не усунуто невизначеність.

Надання послуг, як правило, передбачає виконання суб'єктом господарювання завдання, обумовленого в договорі, протягом узгодженого періоду. Послуги можуть надаватися протягом одного або кількох періодів.

Дохід від продажу товарів має визнаватися в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- а) суб'єкт господарювання передав покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на товар;
- б) за суб'єктом господарювання не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка, як правило, пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими товарами;
- в) суму доходу можна достовірно оцінити;
- г) ймовірно, що до суб'єкта господарювання надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією; та
- г) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Доходи та витрати, пов'язані з тією самою операцією або іншою подією, визнаються одночасно. Витрати, зокрема гарантії та інші витрати, які будуть понесені після відвантаження товарів, як правило, можуть бути достовірно оцінені в разі забезпечення інших умов визнання доходу. Проте дохід не може бути визнаний, якщо витрати неможливо достовірно оцінити; за таких обставин будь-яка вже отримана за продаж товарів компенсація визнається як зобов'язання.

Якщо результат операції, яка передбачає надання послуг, може бути попередньо оцінений достовірно, дохід, пов'язаний з операцією, має визнаватися шляхом посилення на той етап завершеності операції, який існує на кінець звітного періоду. Результат операції може бути попередньо оцінений достовірно у разі задоволення всіх наведених далі умов:

- а) можна достовірно оцінити суму доходу;
- б) є ймовірність надходження до суб'єкта господарювання економічних вигід, пов'язаних з операцією;
- в) можна достовірно оцінити ступінь завершеності операції на кінець звітного періоду; та

г) можна достовірно оцінити витрати, понесені у зв'язку з операцією, та витрати, необхідні для її завершення.

Якщо неможливо достовірно оцінити результат операції, яка передбачає надання послуг, дохід має визнаватися тільки в обсязі, що не перевищує визнані витрати які підлягають відшкодуванню.

Відсотковий дохід признається в тому періоді, до якого він відноситься, виходячи з принципу нарахування.

Якщо результат операції не може бути достовірно оцінений і не існує ймовірності відшкодування понесених витрат, дохід не визнається, а понесені видатки визнаються як витрати.

Під витратами тут і далі розуміються всі витрати і втрати (збитки) Товариства, які віднімаються з доходу при розрахунку прибутку (збитку) звітного періоду.

Витрати Товариства поділяються на такі категорії, а саме:

- відсоткові;
- ті, що не відносяться до відсоткових;

Витрати визнаються, якщо:

- виникає ймовірність зменшення майбутніх економічних вигод, пов'язаних із зменшенням активу або збільшенням зобов'язання;
- відповідне зменшення активу або збільшення зобов'язання можна достовірно оцінити.

Витрати визнаються на основі безпосереднього зіставлення між понесеними витратами і прибутками по конкретних статтях доходів, що передбачає одночасне визнання прибутків і витрат, що виникають безпосередньо і спільно від одних і тих же операцій або інших подій.

9. Виплати працівникам.

Порядок обліку виплат працівникам та розкриття інформації про такі виплати у фінансовій звітності визначає МСБО 19 «Виплати працівникам». Згідно з цим стандартом виплати працівникам визнаються як:

- зобов'язання, якщо працівник надав послугу в обмін на виплати, які будуть оплачені в майбутньому;
- витрати, якщо підприємство споживає економічну вигоду, що виникає внаслідок послуги, наданої працівником в обмін на виплати працівникам.

Працівник надає послуги на основі повного робочого дня, неповного робочого дня, постійної зайнятості, періодичної зайнятості та на тимчасовій основі.

Виплати працівникам поділяються у стандарті на наступні чотири категорії:

- короткострокові виплати працівникам, такі як заробітна плата, внески на соціальне забезпечення, оплачені щорічні відпустки та тимчасова непрацездатність;
- виплати по закінченні трудової діяльності;
- інші довгострокові виплати працівникам, включаючи виплати з нагоди ювілеїв, виплати за тривалою непрацездатністю;
- виплати при звільненні.

Короткострокові виплати працівникам підлягають сплаті в повному обсязі протягом дванадцяти місяців після закінчення періоду, в якому працівники надають відповідні послуги. Вони включають такі статті: зарплати робітникам і внески на соціальне забезпечення; короткострокові компенсації за відсутність.

Відсутність робітника на роботі, яка підлягає обов'язковій оплаті згідно з вітчизняним законодавством, визначається новим терміном - компенсацією за відсутність. Компенсувати працівникам відсутність їх на роботі з різних причин, включаючи відпустки, хворобу та нетривалу непрацездатність, декретні відпустки для батька або матері, відправлення функцій присяжного засідателя та військову службу. Права на компенсації за відсутність поділяються на дві категорії: накопичувані та ненакопичувані.

Зобов'язання за короткостроковими виплатами працівникам оцінювати на недисконтованій основі.

Виплати при звільненні розглядати окремо від інших виплат працівникам, оскільки подія, що приводить до виникнення зобов'язання - це звільнення працівника, а не надання ним послуг. Такі виплати є одноразовими, вони не забезпечують підприємству майбутніх економічних вигід і негайно визнаються як витрати. В товаристві такими витратами є одноразові виплати за невикористану відпустку.

10. Податок на прибуток.

Облік податків на прибуток, подання та розкриття інформації про них у фінансовій звітності розглядається в МСБО 12 «Податки на прибуток». Стандарт визначає обліковий підхід до податків на прибуток, а не податковий. МСБО 12 передбачає враховувати податкові наслідки операції, що призводять до різниць між податковим та обліковим прибутком.

Застосовувати метод зобов'язань за балансом - визначення тимчасових різниць між обліковим і податковим прибутком, виходячи з податкової бази та балансової вартості активів і зобов'язань.

Деякі статті мають податкову базу, але не визнаються у звіті про фінансовий стан як активи та зобов'язання. Внаслідок виникають тимчасові різниці, які залежно від впливу на податковий прибуток (збиток) можуть бути такими, що підлягають оподаткуванню або вирахуванню.

Тимчасові різниці є різницями в часі, які виникають у поточному звітному періоді та анулюються в одному або кількох наступних звітних періодах.

Витрати з податків на прибуток за звітний період складаються з поточного податку на прибуток, скоригованого на відстрочені податки з прибутку.

Поточний податок на прибуток за поточний та попередні періоди відображати в обліку як зобов'язання (податок на прибуток, що підлягає сплаті).

Поточні податкові зобов'язання (активи) за поточний і попередній періоди слід оцінювати за сумою, яку передбачається сплатити податковим органам (відшкодувати у податкових органів) із застосуванням ставок оподаткування та податкового законодавства, що діють або превалюють до кінця звітного періоду.

Відстрочені податкові активи та зобов'язання слід оцінювати за ставками оподаткування, які передбачається використовувати в період реалізації активу чи погашення зобов'язання, на основі ставок оподаткування та податкового законодавства, що діють або превалюють до кінця звітного періоду.

Тимчасові різниці, що підлягають оподаткуванню, визначають базу для розрахунку відстрочених податкових зобов'язань. Відстрочене податкове зобов'язання виникає коли балансова вартість активу перевищує його податкову базу або коли податкова база зобов'язання перевищує його балансову вартість.

Відображати в бухгалтерському обліку відстрочені податкові активи при виникненні тимчасових різниць, які підлягають вирахуванню. Відстрочений податковий актив виникає, коли балансова вартість зобов'язання перевищує його податкову базу або коли податкова база активу перевищує його балансову вартість. Відстрочений податковий актив визнавати тільки тоді, коли існує ймовірність того, що будуть наявні оподатковані прибутки, за рахунок яких можна використати тимчасові різниці, котрі підлягають вирахуванню. Балансову вартість відстроченого податкового активу переглядати в кінці кожного звітного періоду. При його зменшенні сторнувати суми за умови, якщо стає ймовірною наявність достатнього оподаткованого прибутку.

Балансову вартість відстрочених податкових активів і зобов'язань змінювати, навіть коли сума відповідних тимчасових різниць не змінюється, у наступних випадках:

- а) зміни ставок оподаткування або податкового законодавства;
- б) переоцінки спроможності відшкодувати відстрочені податкові активи; або

в) зміни передбаченого способу відшкодування активу.

Суму відстрочених податків визнавати за кожною статтею балансу як добуток тимчасової різниці та ставки оподаткування.

МСБО 12 не дозволяє дисконтувати відстрочені податкові активи та відстрочені податкові зобов'язання не зважаючи на те, що вони відшкодовуються або сплачуються у майбутніх звітних періодах.

Зміна в податковому статусі суб'єкта господарювання або його учасників може мати наслідки для суб'єкта господарювання через збільшення або зменшення його податкових зобов'язань чи активів. Наслідки таких змін в податковому статусі слід включати до прибутку або збитку за період, якщо ці наслідки не відносяться до операції та подій, які ведуть (у тому самому або в іншому періоді) до відображення визнаної суми прямо за кредитом або кредитом власного капіталу, або в сумах, визнаних в іншому сукупному прибутку. Ці податкові наслідки, що відносяться до змін визнаної суми власного капіталу в тому самому або в іншому періоді (які не включаються в прибуток або збиток), слід прямо відображати за дебетом чи кредитом власного капіталу. Ці податкові наслідки, які відносяться до сум, визнаних в іншому сукупному прибутку, слід визнавати в іншому сукупному прибутку.

Передбачити наступний порядок розрахунку поточних та відстрочених податкових зобов'язань (активів):

1. розрахунок поточного податку на прибуток до оплати (або відшкодування) та відображення його у звітності;

2. визначення балансової вартості активів та зобов'язань, їх податкової бази на кінець звітного періоду;

3. проведення звірки між обліковим прибутком та оподатковуваним прибутком за звітний період та розподіл тимчасових різниць за типами відстрочених податків;

4. розрахунок зобов'язання та активу з відстроченого податку на кінець звітного періоду (множення тимчасової різниць на кінець звітного періоду на відповідну ставку податку);

5. перевірка розрахунку відстрочених податкових активів та зобов'язань за кожним типом (відстрочені податкові активи/ зобов'язання на початок звітного періоду плюс/мінус відстрочені податкові активи/зобов'язання за період дорівнює відстрочені податкові активи/ зобов'язання на кінець звітного періоду);

6. відображення в обліку активів та зобов'язань за відстроченим податком, з відображенням змін за період на рахунку прибутків та збитків (капіталу).

Поточні податкові активи та поточні податкові зобов'язання в балансі згортати.

Відстрочені податкові активи по тимчасових різницях, що зменшують оподатковувану базу, та перенесені податкові збитки визнаються лише в тій мірі в якій існує ймовірність отримання оподаткованого прибутку, відносно якої можна буде реалізувати тимчасові різниці.

Керівництво прийняло рішення в 2018 році не визначати податкові різниці.

12. Зобов'язання та резерви (забезпечення).

Забезпечення - зобов'язання з невизначеним строком або сумою. Під забезпеченням розуміти існуючу теперішню заборгованість (зобов'язання) внаслідок минулих подій і погашення якої ймовірно призведе до вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди та можна достовірно оцінити її суму.

Резерви за зобов'язаннями та платежами - це не фінансові зобов'язання, сума й термін яких невизначені. Вони нараховуються, коли Товариство має поточне юридичне або конструктивне зобов'язання, що виникло внаслідок минулих подій, та існує ймовірність, що для погашення такого зобов'язання знадобиться відтік ресурсів, які передбачають економічні вигоди, а суму цього зобов'язання можна розрахувати з достатнім ступенем точності.

Визнані забезпечення відображати в балансі у складі короткострокових або довгострокових зобов'язань.

Згідно з МСБО 37, сума, визнана як забезпечення, має бути найкращою оцінкою видатків, необхідних для погашення існуючого зобов'язання на кінець звітного періоду. Найкраща оцінка видатків, необхідних для погашення існуючого зобов'язання, - це сума, яку підприємство обґрунтовано сплатило б для погашення зобов'язання або передало б його третій стороні на кінець звітного періоду. Така оцінка результатів та фінансового впливу визначаються на основі судження управлінського персоналу підприємства з урахуванням: досвіду подібних операцій, а в деяких випадках, і висновків незалежних експертів, додаткових свідчень, які є наслідком подій після звітного періоду.

Забезпечення переглядати на кінець кожного звітного періоду та коригувати для відображення поточної найкращої оцінки. Якщо вже немає ймовірності, що вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, буде потрібним для погашення зобов'язання, забезпечення слід сторнувати.

Забезпечення використовувати лише для тих видатків, для яких це забезпечення було створено з самого початку.

Товариство визнає в якості резерву — резерв відпусток, який формується щомісячно виходячи з фонду оплати праці і фактично відпрацьованого часу працівниками.

- Коефіцієнт розраховується з даних попередніх звітних періодів.

Сума резерву визначається на підставі наступних показників.

Загальна формула визначення суми резерву:

$$Р_{\text{видп.}} = Фз.п. * К,$$

де,

Р_{видп.} — щомісячна сума резерву ;

Фз.п. — Фонд оплати праці поточного місяця;

К — коефіцієнт чи норма резервування .

Норма чи коефіцієнт резервування визначається наступним чином:

$$К = П_{\text{видп.}} / П_{\text{фоп.}} * 100\%,$$

де,

П_{видп.} — річна планова сума на оплату відпусток;

П_{фоп.} — річна планова сума на оплату праці.

Для визначення річної планової суми на оплату праці, необхідно взяти фонд оплати праці за попередній рік.

Планова сума на оплату відпусток визначається на підставі планового фонду оплати праці. Його необхідно поділити на 354 дні та помножити на 24 (тривалість щорічної відпустки).

Розрахунок коефіцієнта, котрий збільшує суму резерву на суму нарахувань визначається наступним чином:

$$К_{\text{вн.}} = (100 + 22,0) / 100\% - \text{по ФЗП робітників}$$

$$К_{\text{вн.}} = (100 + 8,41) / 100\% - \text{по ФЗП робітників - інвалідів.}$$

Істотні судження в процесі застосовування облікової політики.

У процесі застосовування облікової політики Товариства, керівництво зробило певні професійні судження, окрім тих, які вимагають використання оцінок, які мають найбільш істотний вплив на суми, визнані в фінансовій звітності. Ці судження, серед іншого, включають правомірність застосування припущення щодо здатності вести діяльність не безперервній основі.

Основні джерела невизначеності оцінок - Нижче наведені ключові припущення щодо майбутнього, а також основні джерела невизначеності оцінок на кінець звітного періоду, які мають істотний ризик стати причиною внесення суттєвих коригувань до балансової вартості активів та зобов'язань протягом наступного фінансового року.

Строки корисного використання основних засобів

Оцінка строків корисного використання об'єктів основних засобів залежить від професійного судження керівництва, яке засноване на досвіді роботи з аналогічними активами. При визначенні строків корисного використання активів керівництво бере до уваги умови очікуваного використання активів, моральний знос, фізичний знос і умови праці, в яких будуть експлуатувати дані активи. Зміна будь-якого з цих умов або оцінок може в результаті привести до коригування майбутніх норм амортизації.

13. Пов'язані сторони

Сторони вважаються пов'язаними, якщо вони знаходяться під спільним контролем або одна з них має можливість контролювати іншу чи може мати суттєвий вплив на іншу сторону при прийнятті фінансових чи операційних рішень. Під час аналізу кожного випадку відносин, що можуть являти собою відносини між пов'язаними сторонами, увага приділяється суті цих відносин, а не лише їх юридичній формі.

V. Відображення в звітності.

1. Виручка від реалізації.

Стаття	за 2017р. (тис. грн.)	за 2018р. (тис. грн.)
Чистий дохід від реалізації товарів, послуг	1 105	1 228

2. Адміністративні витрати представлені наступним чином:

Адміністративні витрати	за 2017р. (тис. грн.)	за 2018р. (тис. грн.)
Матеріальні витрати	246	123
Витрати на оплату праці	678	889
Відрахування на соціальні заходи	144	180
Амортизація	24	29
Інші операційні витрати	367	463
Разом:	1 459	1 684

3. Податок на прибуток.

Відмінності між українськими правилами оподаткування та МСФЗ призводять до виникнення певних тимчасових різниць між балансовою вартістю активів та зобов'язань для цілей фінансового звітування та їхньою податковою базою. Податковий ефект змін цих тимчасових різниць був розрахований, виходячи з віднесення цих різниць на витрати у податковій декларації підприємства за такими ставками:

21,0% з 1 січня по 31 грудня 2012 року,

19,0% з 1 січня по 31 грудня 2013 року та

18,0% з 1 січня 2014 року по теперішній час.

Так як сума тимчасових різниць між балансовою вартістю активів та зобов'язань для цілей фінансового звітування та їхньою податковою базою не суттєва, керівництво Товариства прийняло рішення не розраховувати тимчасові різниці.

4. Основні засоби.

Основні засоби Товариства були представлені наступним чином:
Первісна історична вартість основних засобів:

Основні засоби	Станом на 31.12.2017р. (тис. грн.)	Станом на 31.12.2018р. (тис. грн.)
Будинки та споруди	116	116
Машини та обладнання	122	148
Інші	4	4
Накопичена амортизація склала	38	64

На кінець звітного періоду керівництво оцінює наявність зовнішніх та внутрішніх ознак знецінення активів. Аналіз показав, що Товариство немає яких-небудь ознак того, що може статися знецінення активів.

На протязі звітного періоду (2018 рік) придбано та введено в експлуатацію основних засобів на суму: 26 тис. грн.

Вибуття та переоцінка основних засобів та протязі звітного періоду не здійснювалась.

5. Нематеріальні активи.

Нематеріальні активи Товариства були представлені наступним чином:

Нематеріальні активи	Станом на 31.12.2017р. (тис. грн.)	Станом на 31.12.2018р. (тис. грн.)
Первісна історична вартість нематеріальних активів	19	19
Накопичена амортизація склала	6	9

Наявність ознак знецінення активів керівництвом не визначено.

Вибуття та переоцінки нематеріальних активів на протязі 2018 року не здійснювались.

6. Дебіторська заборгованість.

Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги була представлена таким чином:

Дебіторська заборгованість	Станом на 31.12.2017р. (тис. грн.)	Станом на 31.12.2018р. (тис. грн.)
Дебіторська заборгованість за розрахунками з бюджетом	11	8
Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів	24	29
Інша поточна дебіторська заборгованість	571	853

У складі дебіторської заборгованості за розрахунками з нарахованих доходів відображено заборгованість за процентами по наданим кредитам.

У складі іншої поточної дебіторської заборгованості відображено заборгованість за наданими кредитами та інше.

7. Грошові кошти.

Грошові кошти були представлені наступним чином:

Грошові кошти	Станом на 31.12.2017р. (тис. грн.)	Станом на 31.12.2018р. (тис. грн.)
Готівка	121	116
Поточні рахунки в банках в національній валюті	1	8
Гроші та їх еквіваленти разом:	122	124

8. Капітал.

Капітал, представлений в розмірі.

Капітал	Станом на 31.12.2017р. (тис. грн.)	Станом на 31.12.2018р. (тис. грн.)
Зареєстрований статутний капітал	2 000	2 000
Неоплачений капітал	(700)	-
Резервний капітал	1	1
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	(362)	(818)
Всього власний капітал:	939	1 183

Статутний капітал Товариства складається з
50 %, які належать ФО-П Бойку Євгену Петровичу в сумі 1000 (Один мільйон) гривень 00 копійок та
50 %, які належать ФО-П Рибіній Ірині Володимирівні в сумі 1000 (Один мільйон) гривень 00 копійок

9. Кредиторська заборгованість.

Поточна кредиторська заборгованість була представлена наступним чином:

Кредиторська заборгованість	Станом на 31.12.2017р. (тис. грн.)	Станом на 31.12.2018р. (тис. грн.)
Поточна кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	-	1
Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з оплати праці	12	27
Поточні забезпечення	10	27

10. Пов'язані особи.

Сторони вважаються пов'язаними, якщо вони знаходяться під спільним контролем або одна з них має можливість контролювати іншу чи може мати суттєвий вплив на іншу сторону при прийнятті фінансових чи операційних рішень. Під час аналізу кожного випадку відносин, що можуть являти собою відносини між пов'язаними сторонами, увага приділяється суті цих відносин, а не лише їх юридичній формі.

До пов'язаних сторін належать:

- учасники Товариства та члени їх сімей

11. Розкриття іншої інформації.

Судові позови

В процесі звичайної діяльності Товариство не залучено в судові розгляди і до нього не висуваються інші претензії. Керівництво Товариства вважає, що в кінцевому підсумку зобов'язання, якщо таке буде, що випливає з рішення таких судових розглядів або претензій, не зробить істотного впливу на фінансове становище або майбутні результати діяльності Товариства. Станом на 31.12.2017р. та 31.12.2018 р. Товариство не мало суттєвих претензій, які були б висунуті по відношенню до нього.

12. Управління ризиками.

Управління ризиком капіталу

Товариство управляє своїм капіталом для забезпечення безперервної діяльності підприємства в майбутньому і одночасної максимізації прибутку учасників за розрахунок оптимізації співвідношення позикових і власних коштів. Керівництво Товариства регулярно переглядає структуру свого капіталу.

Основні категорії фінансових інструментів

Основні фінансові зобов'язання Товариства включають кредиторську заборгованість, а також інші зобов'язання. Основною метою даних фінансових інструментів є залучення фінансування для операційної діяльності Товариства. Товариство має різні фінансові активи, такі як дебіторська заборгованість, а також грошові кошти.

Основні ризики, що виникають від фінансових інструментів Товариства - кредитний ризик і ризик ліквідності, ризик зміни процентних ставок.

Ризик ліквідності

Це ризик того, що Товариство не зможе погасити свої зобов'язання по мірі їх настання. Політика управління ризиком включає здійснення контролю ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською та кредиторською заборгованістю.

13. Операційні сегменти.

Товариство здійснює односторонню діяльність та не має операційних сегментів.

14. Події після звітної дати.

Несприятливими подіями після дати балансу до дати затвердження фінансової звітності Товариства є нестабільна політична та економічна ситуація в Україні, що призвело до знецінення національної валюти, подорожчання матеріалів, робіт та послуг, зниження платоспроможності фізичних і юридичних осіб тощо.

Події після дати балансу до дати затвердження фінансової звітності, які б вимагали коригування даних фінансової звітності чи розкриття відсутні.

15. Затвердження фінансової звітності.

Ця фінансова звітність за 2018 рік, була затверджена до надання керівництвом Товариства «26» лютого 2019 р.

Директор
ПТ «ЛОМБАРД «ІРБІС»

_____ С. П. Бойко

Головний бухгалтер

_____ Л. В. Кінзерська